

Odvolání a prohlášení

Drazí a milovaní bratři

Odvolávám se tímto proti rozhodnutí právního výboru ze dne 7.3.2012, neboť mi nebyla prokázána vina na základě Písma. Podobenství o věrném otroku, verše o Korachovi ani citáty z časopisů nejsou důkazem a jasným usvědčením z Písma o hříchu, ale pouze obviněním na základě lidských neinspirovaných výkladů. Verše z 2Jana mluví o tom, kdo "*přichází a nepřináší toto [Kristovo] učení.*"

PV mi neukázal v jediném bodě, že bych se nedržel Kristova učení – což bych rád a s pokorou napravil.

Pokud jde o 1Jana5:13,14 musím uznat vzhledem k širšímu kontextu, že kdybych se dnes mohl zeptat apoštola Jana, koho myslel výrazem "k němu", a on mi odpověděl "Boha, Ježíšova Otce", že bych mohl říci jen "aha" a s takovou odpovědí souhlasit. Kdyby ale řekl, že měl na mysli Božího Syna z předchozího verše, rovněž bych to akceptoval.

Text v 2Kor.12.8,9 mi však přijde naprosto jednoznačný:

2. Korint'anům 12:8

Proto jsem třikrát snažně prosil Pána, aby to ode mne odešlo.

Z tohoto verše se dovídáme, koho Pavel prosil – Pána (v ř. bez určitého členu) - ale ještě na 100% nepoznáme, koho tím myslel. Pavel pokračuje:

začátek 9. verše:

a přece mi skutečně řekl:

Kdo Pavlovi "řekl" neboli odpověděl na prosbu? Osoba se zde nemění, odpovídá mu tedy onen "neznámý" Pán:

prostřední část 9. verše:

„Má nezasloužená laskavost ti stačí, neboť [má] moc se zdokonaluje ve slabosti.“

Čí moc se zdokonaluje ve slabosti? Slova "má moc" pronáší výše zmíněný Pán, kterého Pavel prosil, tedy je to moc tohoto Pána. Následně Pavel z Pánovy odpovědi vyvozuje tento závěr:

poslední část 9. verše:

Velmi rád se proto budu spíše chlubit svými slabostmi, aby KRISTOVA moc zůstala nade mnou jako stan.

A zde Pavel ukazuje, že výše zmíněná "má moc" (Pánova moc) je moc KRISTOVA. Zde tedy jednoznačně identifikuje kdo je oním Pánem, jehož třikrát prosil.

Lépe už to vysvětlit neumím.

Stejně tak v případě Štěpána. Mohu spekulovat, co asi vedlo Štěpána k oslovení Krista, ale skutečnost je taková, že Krista zkrátka oslovil a to přestože ve vidění spatřil nejen jeho, ale i Otce, a píše se o něm jako o věrném Božím služebníku.

Nemyslím, že je třeba komentovat případ civilní služby.

Kniha Rozmluvy str. 324 pod heslem "Svědkové Jehovovi" hned v úvodu uvádí: "*Svou víru zakládají výhradně na Bibli.*"; a pod podnadpisem "Věří svědkové Jehovovi, že jedině jejich náboženství je správné?" je uvedeno: "*Svědkové Jehovovi zakládají všechnu svou víru, své normy chování a **organizační postupy** na Bibli*".

Já jsem ale byl souzen ne na základě jasného svědectví Písma, ale na základě vnitřních předpisů organizace svědků Jehovových, které navíc nejsou přístupné všem svědkům – např. kniha pro starší: "Dávejte pozor sami na sebe a na celé stádo", kterou jsem v životě neviděl a ani neuvidím. Izraelité v biblických dobách měli být vždy souzeni veřejně a na základě Zákona daného rukou Mojžíše, jemuž měl být vyučován každý Izraelita. Žádná část Zákona nebyla tajná nebo určená jen pro lidi v odpovědném postavení. Dokonce u světských soudů je nemyslitelné, že by obviněný nesměl mít přístup k paragrafům, na základě nichž je souzen.

Navíc Bůh nikdy nesvěřil lidem autoritu rozhodovat, co je z Božího stanoviska správné a co je špatné: 1. Korint'ánům 4:3–5 *Je to pro mne velmi malicherná záležitost, že byste mě zkoumali vy nebo lidský soudní dvůr. Ani sám sebe nezkoumám. 4 Nejsem si totiž sám proti sobě ničeho vědom. To však nedokazuje, že jsem spravedlivý, ale kdo mě zkoumá, je Jehova. 5 Proto nic nesudte před patřičným časem, dokud nepřijde Pán, který vynese na světlo tajné věci tmy a učiní zjevnými rady srdce, a potom každý bude mít svou chválu, která k němu přijde od Boha.*

Asi už drazí bratři rozumíte, že toto odvolání je sice vyjádřením nesouhlasu nad nebiblickým postupem, ale zároveň neznamená, že bych chtěl svou víru obhajovat před odvolacím právním výborem, jehož soud by nebyl jiný, než soud původního PV.

Musel jsem Vám ale tyto řádky napsat, protože Vás mám opravdu rád a přeju si, abyste porozuměli, čemu propůjčujete svou ruku, a nepřeju Vám žádnou věc, za kterou byste mohli být nepříznivě posouzeni před Božím trůnem. Pokud jde o cokoli, čeho byste se proti mně dopustili, ze srdce Vám odpouštím a modlím se o požehnání a milost pro Vás – neboť odpuštění a požehnání potřebujeme všichni, mne nevyjímaje.

Prohlášení:

Prohlašuji tímto, že pokud členství v Náboženské společnosti Svědkové Jehovovi ode mne žádá, abych své svědomí bezvýhradně podřizoval výkladům vedoucího sboru svědků Jehovových a to dokonce v rozporu s tím, k čemu mě vede svědomí na základě osobního poznání Písma, pak již nemohu a nechci být členem této organizace.

Jaromír Rybenský

Ve Staňkovicích u Žatce dne 13.3.2012

Žádost:

Já a moje manželka rušíme souhlas se zpracováním osobních údajů (karta zvěstovatele apod.). Souhlasíme ale s uchováním jakékoli naší korespondence – Dopisu Lidušky radě starších, mého "odvolání" i prohlášení. Neberte to prosím nijak osobně. Uchovejte nás v srdcích. Modlíme se za Vás.

Jaromír a Lydie Rybenských

Ve Staňkovicích u Žatce dne 13.3.2012